

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.851 van 28 mei 2001
in de zaak A. 104.606/XIV-4464.**

In zake : 1. XXX
2. XXX
die woonplaats kiezen bij
Advocaat R. YALOMBO,
kantoor houdende te 1020 BRUSSEL,
Molenbeeksestraat 142

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX beiden van Ukraïense nationaliteit, op 15 mei 2001 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 mei 2001 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 maart 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekers betekend op 10 mei 2001;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 15 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaten R. YALOMBO en K. PELGRIMS, die verschijnen voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gemachtigde van de commissaris-generaal bij brief van 18 mei 2001 aan de Raad van State mededeelt dat de bestreden beslissing ten aanzien van de tweede verzoekende partij werd ingetrokken; dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wat haar betreft zonder voorwerp is geworden; dat de vordering ten aanzien van de tweede verzoekende partij dient te worden verworpen;

dat, gelet op de omstandigheid van de zaak het passend is de kosten wat haar betreft ten laste van de tweede verwerende partij te leggen,

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verzoekende partij, wat de eerste voorwaarde betreft, onder het kopje "IV. URGENCE ET RISQUE DE PREJUDICE DIFFICILEMENT REPARABLE" de volgende uiteenzetting geeft die kan worden betrokken op de vereiste van de uiterst dringende noodzakelijkheid :

"Attendu que l'exécution immédiate par le requérant de l'acte attaqué lui causerait un préjudice grave dans la mesure où elle produirait des effets irréversibles qui rendrait purement symbolique une annulation ultérieure de l'acte et d'autre part, elle exposerait la partie requérante à de grave péril dès son retour au pays.

Qu'en effet, le requérant ainsi que sa femme ont du fuir leur pays, l'Ukraine en changeant de nom et ils ont dû d'initiative informer le CGRA de cette circonstance parce qu'ils souhaitaient la protection de la Belgique et que donc les renvoyer dans leur pays leur causerait un préjudice irréparable.

Que il y a lieu de faire application de la jurisprudence constante du conseil d'Etat reconnaissant quand matière d'asile le risque est intimement lié au sérieux de la demande d'asile, et donc des moyens invoqués.

Qu'il y a lieu notamment de confirmer la jurisprudence de l'arrêt 'LOSOKE' établissant qu'en l'état actuel du dossier, il ne peut être établi que le risque sérieux et grave n'existe pas";

Overwegende dat artikel 8, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat: "Als de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.";

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet rechtvaardigt; dat voornoemd citaat de uiteenzetting betreft van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat de verzoekende partij wel diligent en alert heeft gereageerd, maar niet met concrete gegevens aantoont dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen; dat hieruit volgt dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, zodat de vordering als onontvankelijk wordt verworpen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het

verzoek tot schorsing bij uiterst dringende
noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst
dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering van de eerste
verzoekende partij, begroot op zeventuizend frank, komen
ten haren laste, de kosten van de vordering van de
tweede verzoekende partij, eveneens begroot op
zeventuizend frank komen ten laste van de tweede
verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig mei tweeduizendeen,
door :

de HH. G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.